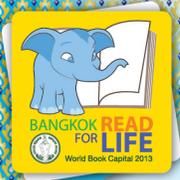

การ์ตูนประกอบการเรียน

ชุด สืบสานวัฒนธรรมไทย

นิทานพื้นบ้าน ภาคใต้

พญาฉัททันต์

“พญาช้างผู้ทรงธรรม”

“นิทานพื้นบ้าน (ภาคใต้)”

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2555

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามคัดลอกถ่ายเอกสารหรือพิมพ์
หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาตจากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ราคา 95 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

กฤชกร เพชรนวก

นิทานพื้นบ้าน (ภาคใต้) -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2555.

132 หน้า

1. นิทาน I. ชื่อเรื่อง

398.2

ISBN : 978-616-213-167-7

S7901-30-03-12

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

515/276-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ประชาธิปัตย์

อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

โทร. 0-2958-1125-7 โทรสาร. 0-2567-5105

หากท่านผู้อ่านซื้อหนังสือที่จัดพิมพ์โดยบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด และพบว่าหนังสือสลับหน้า
พิมพ์ไม่ชัดเจน หน้าขาดหายไม่ครบ หรือความบกพร่องอื่นใดอันเนื่องมาจากการรวบรวม
การพิมพ์และการเข้าเล่ม กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัทฯ เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

คำนำ

นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์ และความเป็นมาของสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ซึ่งเกิดขึ้นจริง หรืออาจจะเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น เช่น เรื่องราวที่เกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่างๆ หรือความเป็นมาและสาเหตุของชื่อสถานที่เหล่านั้น

โดยเล่าสืบต่อกันมาเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้สาระที่เป็นคติสอนใจ เช่น ความดี ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ นอกจากนี้นิทานพื้นบ้านยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในภูมิภาคต่างๆ รวมทั้งความเชื่อ ความศรัทธาในหลักของการทำความดี ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้ นิทานพื้นบ้านจะแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนไทยที่มีคุณค่ายิ่ง

ดังนั้น **นิทานพื้นบ้านภาคใต้** เล่มนี้ จึงเป็นการรวบรวม และเรียบเรียงมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นสภาพของ สังคม วิถีการดำเนินชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีตาม สภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มชนแต่ละท้องถิ่นที่อยู่ใน พื้นที่ภาคใต้ อีกทั้งยังถือเป็นการอนุรักษ์และร่วมสืบสานมรดกทาง วัฒนธรรม “นิทานพื้นบ้าน” ไม่ให้สูญหายไปจากสังคมไทยอีกทาง หนึ่งด้วย

กฤษฎกร เพชรนอก

สารบัญ

หมากับแมว
๘

วิศวกร
๑๔

สามดีกับยายตัน
๒๐

พระอรหันต์
๒๖

พญาหงส์
๓๔

นายตัน
๓๘

เจ้าพี่ตูด
๕๒

เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว
๕๓

พรหมจรรย์ตัน
๖๔

สุปิน
๖๘

สุทธิกรรม
๗๒

ท่าตามคำพ่อสั่ง
๗๘

ការងារ ការដេរ
អាចកើត ចាត់ទុក
៨៤

ដេរដេរ
៩០

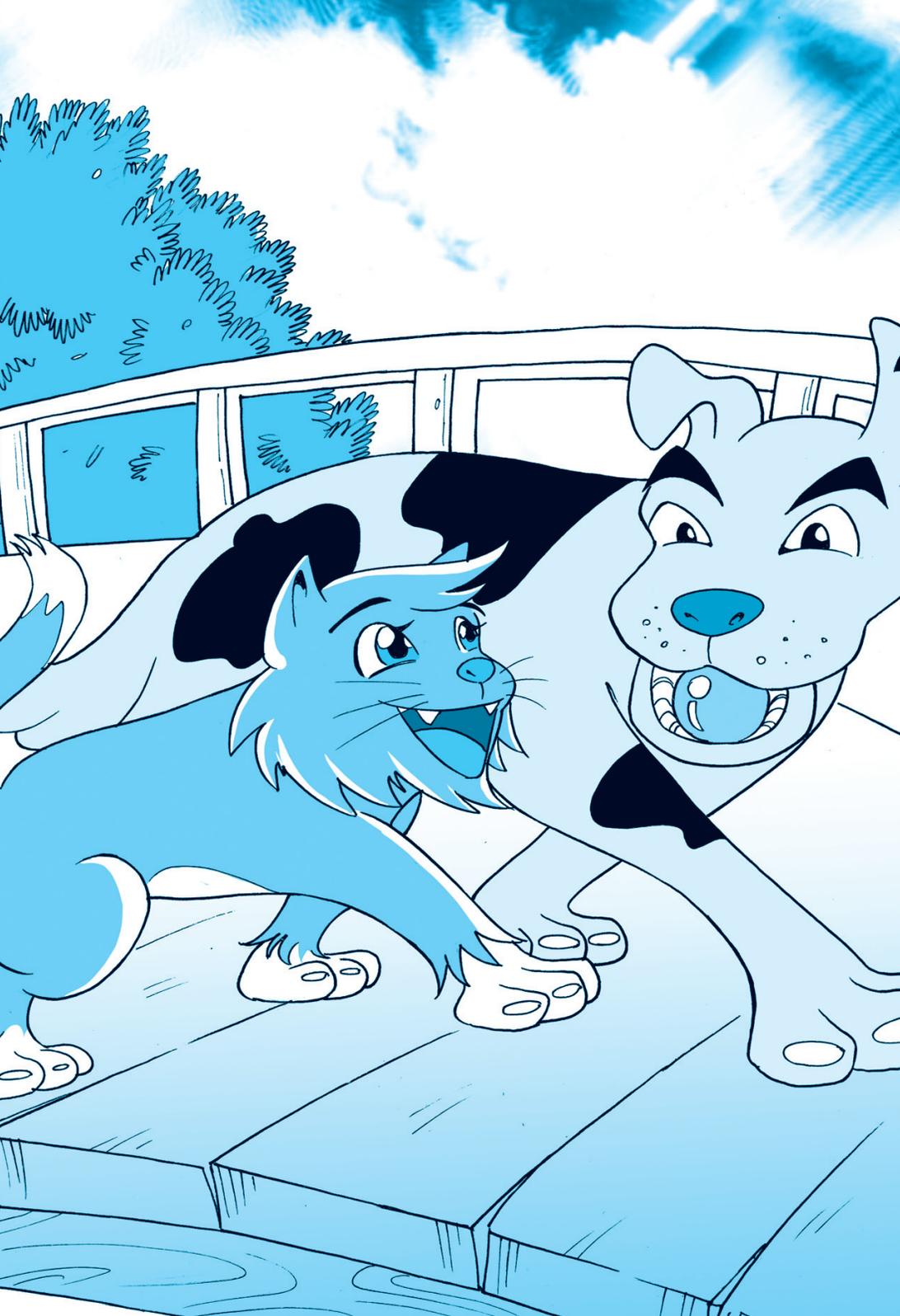
អាយុយុវជន
៩៧

អាយុ
១០២

អាយុ
១០៨

ชมกับแมว

นานมาแล้ว มีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อว่า**บุญ** อาศัยอยู่กับแม่เพียงลำพัง ส่วนพ่อนั้นตายจากเขาไปตั้งแต่ยังเด็ก โดยพ่อได้สั่งเสียเป็นครั้งสุดท้ายกับเด็กชายบุญว่า **เวลาไปไหนมาไหนเมื่ออี (จะ) หลบ (กลับ) บ้านหลบช่อง ลูกอย่าลืมหาใคร (อะไร) ติดไม้ติดมือหลบมาบ้านด้วยนะ และอีกอย่างหนึ่งเวลาลูกอยู่บ้านให้ดูแลรักษาหมารักษาแมวไว้ด้วย**

หลังจากพ่อตายนายบุญก็ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่ออย่างแข็งขัน นั่นคือ เมื่อนายบุญออกจากบ้านไปไหนก็ตามจะต้อง

...๑๐...
หมากับแมว

มีอะไรติดไม้ติดมือกลับมาฝากแม่อยู่มิได้ขาด
รวมทั้งไปได้หมาและแมวมาเลี้ยงไว้ที่บ้านอีก
อย่างละตัว

วันหนึ่ง นายบุญออกจากบ้านไปตามปกติ เขาคิดว่าขา
กลับจะต้องหาอะไรมาฝากแม่เหมือนเช่นเคย แต่วันนี้นายบุญหา
อะไรไม่ได้สักอย่าง ไม่ว่าจะเป็นก้อนอิฐ ก้อนหิน หรือไม้พิน จน
เหลือบไปเห็นงูตายตัวหนึ่ง นายบุญจึงหาเชือกมาผูกคอซากงูลาก
เอากลับบ้าน ครั้นถึงบ้านชายหนุ่มก็นำไปแขวนไว้ที่รั้ว

ขณะเดียวกัน มีอีแร้งตัวหนึ่งกำลังบินสอดสายสายตาหา
อาหารด้วยความหิวโหย เหลือบเห็นซากงูพาดอยู่บนรั้ว ก็บินโฉบ
ลงมาคาบไปกินเป็นอาหารทันที ซึ่งแร้งได้กัดกินซากงูด้วยความ
เอร็ดอร่อยจนอิมหันำสำราญ พลันเกิดสำนึกในบุญคุณของ
เจ้าของบ้านที่นำซากงูมาพาดไว้ที่รั้ว จึงคายแก้วสารพัดนึกดวง
หนึ่งไว้ให้นายบุญผู้มีพระคุณ ทำให้นายบุญกับแม่มีฐานะร่ำรวย
ขึ้นทันตาเห็น เพราะแก้วสารพัดนึกได้บันดาลทุกสิ่งทุกอย่างให้กับ
ชายหนุ่มตามความปรารถนา

กล่าวถึง เศรษฐีคนหนึ่ง เมื่อรู้ข่าวความร่ำรวยของนายบุญ
ที่ได้มาจากแก้วสารพัดนึก ก็เกิดความอิจฉาริษยาอยากได้แก้ว
วิเศษมาเป็นของตน จึงคิดวางแผนยกลูกสาวแสนสวยของตนให้
กับนายบุญ ซึ่งนายบุญผู้ไม่รู้แผนการชั่วก็ตกลงแต่งงานอยู่กินกับ
ลูกสาวเศรษฐี

วันหนึ่งตรงกับวันพระ นายบุญได้ชวนเมียรักไปทำบุญที่วัด พระเทศน์ที่วัด แต่ลูกสาวเศรษฐีแกล้งทำเป็นไม่สบาย เพื่อให้ นายบุญไปวัดคนเดียว ฝ่ายนายบุญไม่รู้ว่าเป็นกบฏบายหลอกหลวงก็นำอาหารไปถวายพระที่วัดแต่เพียงลำพัง จากนั้นลูกสาวเศรษฐีจึงรีบไปบอกให้พ่อของตนมาเอาแก้วสารพัดนึกของนายบุญ ครั้นกลับมาไม่เห็นแก้วสารพัดนึกและไม่รู้ว่าใครมาขโมยไปก็สร้าง ความเสียใจให้ชายหนุ่มเป็นยิ่งนัก

ฝ่ายหมากับแมวที่นายบุญเลี้ยงไว้นั้นเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด แต่ไม่สามารถบอกนายบุญได้ จึงตกลงกันว่าจะตอบแทนบุญคุณเจ้านายด้วยการตามไปเอาแก้วสารพัดนึกจากบ้านเศรษฐีกลับมาให้นายบุญ ดังนั้น ทั้งหมาและแมวจึงพากันไปดั้อมๆ มองๆ อยู่รอบๆ บริเวณบ้านของเศรษฐี เพื่อหาทางเข้าไปเอาแก้วสารพัดนึก บังเอิญมองเห็นหนูตัวหนึ่งวิ่งออกมาจากบ้านเศรษฐี แมวจึงตะครุบหนูไว้ หนูตกใจกลัวสุดขีด ร้องขึ้นว่า “อย่ากินข้าเลย ปล่อยให้ทำอะไรก็ยอมทั้งนั้น” แมวได้ที่จึงบอกไปว่า “จริงนะ ถ้าอย่างนั้นให้รีบกลับไปคาบแก้วสารพัดนึกมาให้ข้า แล้วข้าจะไม่กินเจ้า”

ในที่สุดหนูก็เข้าไปคาบแก้วสารพัดนึกที่เศรษฐีขโมยไปมาให้แมวได้สำเร็จ แมวสุดแสนดีใจพูดกับหมาขณะคาบแก้วสารพัดนึกไว้ในปากว่า “เร็ว เราแซบ (รีบ) เอากลับไปให้นายกันเถอะ”

...๑๒...
หมากับแมว

ฝ่ายหมาเห็นดังนั้นจึงบอกกับแมวว่า “ไม่ได้ นะแกตัวเอียด (เล็ก) แขนปล่น (ริบวิ้ง) ไปเดี๋ยว แก้วหล่นหายอีกจะทำยังไง เอามาให้ข้าเถอะ ข้าคาบไปเอง” ด้วยความเป็นเพื่อน แมวจึงให้ หมาคาบแก้วสารพัดนึกไว้

หมาคาบแก้วสารพัดนึก ไปยังบ้านของนายบุญทันที จนมาถึงคลองแห่งหนึ่ง ทั้งหมา และแมวก็กวักกันเดินข้ามสะพาน ขณะกำลังเดินข้ามสะพานอยู่นั้น หมาได้ชะงักหน้าลงไป ในคลอง เห็นเงาของตัวเองก็ไม่วู้ว่าเป็น ตัวเอง แต่คิดว่าเป็นเพื่อนหมา

ด้วยกัน จึงเห่าทักทายด้วยเสียงอันดัง ทำให้แก้วสารพัดนึกที่คาบ อยู่ในปากตกลงไปในคลองทันที

ทั้งหมาและแมวต่างก็เสียใจเป็นอย่างมาก นั่งปรับทุกข์หา วิธีที่จะนำแก้วสารพัดนึกกลับขึ้นมาให้ได้ ซึ่งแมวได้เสนอว่า “เอา พัน (อย่าง) นี้ดีหว่า (กว่า) เราลงไป ในคลองแล้วขึ้นมาสะบัดน้ำที่ ติดขนออกให้หมด แล้วลงไปใหม่ ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่า น้ำในคลองจะแห้ง” ฝ่ายหมาไม่แน่ใจวิธีการของแมวจึงพูดขึ้นว่า “อ๊ (จะ) ได้เหอ (หรือ)” แมวจึงตอบกลับมาทันควันว่า “ได้ไม่ได้ ก็ต้องลองแล (ลองดู) นะเพื่อน”